

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen: Fortsættelse af 2den Bøhandling af „Udkast til Lov om Krigsskat for Finantsaaret 1864—65“.

Formanden: Hvad der er tilbage at forhandle af denne Sag, maa jeg dog efter Sagens Bestaafenhed finde det rigtigst at dele i Affnit. Jeg skal da nu betegne som Gjenstand for det første Affnit af Forhandlingerne Lovudkastets § 4 med de dertil hørende Vædringsforslag; til disse Vædringsforslag hører ogsaa det igaar med Hensyn til dets Redaktion behandlede Vædringsforslag under Nr. 21, som findes i Tillæg B. Sp. 276—85, i den Form, som det fik ved Afstemningen igaar, hvorefter det nu kun bestaar af §§ 4 og 5, som staae anførte i Tillæg B. Sp. 276—77, § 5 med den Forandring, som følger af, at Undervædringsforslaget c i Tillæg B. Sp. 285 blev vedtaget. Til Lovudkastets § 4 høre foruden dette Vædringsforslag Vædringsforslagene under Nummer 12—20 i Tillæg B. Sp. 275—76. Afstemningsordenen vil være den, at først afstemmes Vædringsforslaget under Nr. 21 i den Form, det har modtaget ved Afstemningen igaar, og, forsaavidt det vedtages, bortfalder Regjeringsudkastets § 4 med de dertil hørende Vædringsforslag under Nr. 12—20; forkastes derimod Vædringsforslaget under Nr. 21, stemmes derefter over Vædringsforslagene under Nr. 12—20 og tilsidst over Regjeringsudkastet § 4 med de Forandringer, det maatte have faaet. Forhandlingen over dette Affnit er aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Forslagene under Nr. 12, 13 og 20 ere stillede af et Mindretal i Udvalget, som er gaaet ud fra, at det vilde være muligt ved en ringe Forandring i den Paragraf, hvorom her er Tale, at bringe et System for Indkomstskat til Anvendelse ikke alene paa de Næringsveie, hvorom Paragrafen handler, men tillige paa de Indtægtskilder, der hidrøre fra Jordbrug og Tiende. Det vil altsaa

sees, at det er et Forslag, som igrunder meget nærmer sig til det, der igaar blev forkastet, men det adskiller sig dog derfra i et meget væsentligt Punkt, nemlig deri, at det ikke foreslaaer at paalægge hver Kommune en vis Sum, som den skal udrede, hvorimod det foreskriver, at der skal svares 3 pCt. af al Indtægt, ligegyldigt, om denne hidrører fra Jordbrug eller Næringsdrift, dog saaledes, at en Jordbruger, som allerede har betalt Skat efter § 1, har Lov til at aflorte denne i det Beløb, der bliver liget paa ham. Naar en Mand f. Ex. har en Gaard paa 6 Tønder Hartkorn, der har givet ham en Indtægt af 800 Rdr., og naar han er fri for Gjæld og alt Sigt, vilde han altsaa efter denne Paragraf, saaledes som Mindretallet her har foreslaaet den ændret, komme til at udrede i Skat 24 Rdr., nemlig 3 % af 800 Rdr.; men da han allerede af sine 6 Tdr. Hartkorn har betalt 20 Rdr., kommer han her kun til at udrede 4 Rdr. Hensigten dermed fra Mindretallets Side er den, herigjennem noget at udjevne de Uligheder, som kunne fremkomme ved Landeiendommenes forskjellige Godhed efter deres Hartkorn, eller derved, at de ere mere eller mindre betyngede med forskellige Byrder, thi en Mand, der havde Gjæld paa sin Eiendom, vilde selvfølgelig kunne drage Renterne af denne Gjæld fra sin Indtægt, saaledes at altsaa f. Ex. den nysnævnte Gaards Eier, der som han havde en Gjæld af 3000 Rdr., kunde trække 120 Rdr. fra de 800 Rdr.; hans Indtægt blev da kun 680 Rdr., og han vilde altsaa slet ikke komme til at betale Noget i Indkomstskat. Dette Forslag af Mindretallet har Fleertallet ikke kunnet gaae ind paa, men jeg haaber, at de Herrer, der have stillet det, ville erkjende, at den Fremstilling, jeg her har givet, er stemmende med deres Tanke; jeg maa imidlertid overlade til de Herrer selv nærmere at udvikle denne Tanke, og jeg skal for mit eget Vedkommende kun sige, at naar jeg ikke har kunnet tiltræde den, ligger det deels i de Grunde, jeg tidligere har angivet, hvorefter jeg ansaae det for rigtigst, at der bliver fastsat en Sum, som